

Носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ.

Стаття 5 Конституції України

№ 30 (98)

Наша ГРОМАДА

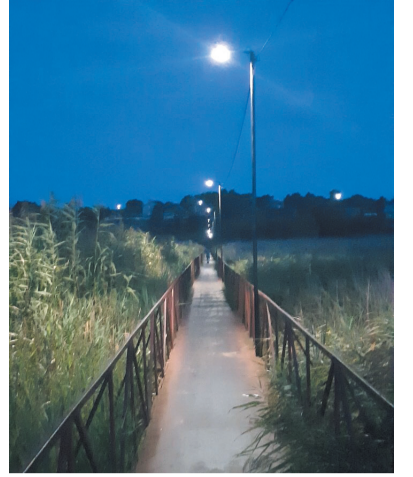
П'ЯТНИЦЯ,
9 серпня '19

Кладка знову освітлюється

Жителі Катеринівки й Обознівки, які користуються кладкою між цими двома селами, тривалий час відчували незручності через брак там освітлення. Воно було, але знайшлися вандалі, які «розстріляли» світильники чи то з рушниці, чи з іншої зброї.

І ось приємна новина: кладка знову освітлюється. Доклали до цього зусиль працівники акціонерного товариства «Кіровоградське рудоуправління». Електрики Віктор Степанов, Віктор Левицький, Володимир Кривенко та Дмитро Нікітенко на чолі з електромеханіком Володимиром Бібіком встановили нові світильники, придбані за кошти сільської ради.

Освітлення кладки може видатися комусь дрібницею, не варто, щоб про неї навіть згадувати. Але саме з таких «дрібниць» складається те, що називається якістю життя.

Нові правила маркування харчів

6 серпня в Україні почали діяти нові правила маркування харчової продукції.

Відтепер шрифт на упаковках буде чітким, розбірливим і контрастним. Обов'язкова інформація про продукт повинна надаватися українською мовою. Переклад – за бажанням виробника. Мають бути прибрані усі картинки або інші графічні елементи, які заважають читати. Інгрідієнти-алергени будуть виділені окремо шрифтом або кольором, а незначний вміст ГМО можна не вказувати. Маса харчів, вкрита крижаною глазур'ю, буде вказуватися без урахування льоду.

Штрафи за неправдиву інформацію на етикетках стано-

влятимуть від 20 до 125 тис. грн. При цьому відповідальність для супермаркетів за неправильне маркування не передбачена.

Для продуктів, які швидко псуються, залишать маркування «використовувати до», а для решти – мінімальний термін придатності. Це дата, після якої продукт все ще можна вживати, але він вже може змінити свої характеристики. Зовсім не вказувати термін придатності можуть на свіжих фруктах та овочах, винах і лікерах, хлібобулочних та кондитерських виробках, а також на солі, цукрі та оцті.

Правила виробники будуть впроваджувати поступово – протягом трьох років.

В українській традиції

Місцеві жителі уже звикли бачити свою Катеринівку ошатною, але людей, які приїжджають сюди вперше, вона продовжує дивувати доглянутістю, впорядкованістю. Незабаром же село стане ще красивішим завдяки декоративним розписам на стінах житлових двоповерхівок.

Ці роботи уже почалися, їх виконують Лариса Гарбузенко – відома в Кропивницькому майстриня, доцент кафедри образотворчого мистецтва та дизайну Центральноукраїнського державного педагогічного університету, та Мирослава Липа – художниця і фотограф, у недалекому минулому – студентка мистецького факультету цього ж університету. Ідея прикрасити таким чином будинки належить генеральному директору АТ «Кіровоградське рудоуправління» Володимирі

«Зелений» тариф для домашніх електростанцій

Президент Володимир Зеленський підписав закон, який дозволяє до 2030 року встановлювати домашні сонячні електростанції потужністю до 30 кВт на земельних ділянках і отримувати «зелений» тариф на електроенергію, відпущену в енергосистему.

Завдяки цьому закону домогосподарство може розміщувати СЕС до 30 кВт як на даху, так і на землі. Крім цього, вирішено питання встановлення відповідно

до курсу євро «зеленого» тарифу СЕСд, розташованих на земельних ділянках, які було введено в експлуатацію раніше. Також врегульовано рівень «зеленого» тарифу для об'єктів відновлюваної енергетики потужністю до 150 кВт.

За останніх 5 років в Україні майже 12 тисяч сімей встановили та використовують СЕС загальною потужністю близько 280 МВт.

Так поширюватиметься українська

Уряд ухвалив Стратегію популяризації української мови до 2030-го «Сильна мова – успішна держава». Документ визначає мету державної мовної політики, повідомляє «Урядовий портал». Реалізація Стратегії здійснюватиметься в три етапи. Так, у 2019 – 2020 роках пріоритетним напрямом буде вивчення поточного стану сфери застосування державної мови. У 2021 – 2025 держава збільшить комунікативний і демографічний потенціал української мови, формуватиме

цілісний україномовний інформаційно-культурний простір. На третьому етапі у 2026 – 2030 роках пріоритетним напрямом реалізації стратегії стане підвищення загальної мовної культури населення.

Стратегія впроваджуватиметься через інформаційно-роз'яснювальні кампанії щодо важливості використання української мови в повсякденному житті, публічній і приватній сферах, актуальності її вивчення та використання.

Кухті, коштом цього ж підприємства вона реалізовується.

Знавці творчості Лариси Гарбузенко, звісно ж, зауважать, що на стіні катеринівського будинку, яку вона вже розписала з Мирославою, зображено Вазон – стилізоване Дерево життя, яке символізує місток між Небом і Землею, між сферами Божою і людською, між духовним і матеріальним. Раніш доцент Гарбузенко розповідала мені, що Вазон – традиційне зображення для українського декоративно-ужиткового мистецтва, що вона спостерігала

його змалку в селянських помешканнях, що квіти на таких зображеннях – це людські життя, різні за величиною, пишністю, інтенсивністю забарвлення, за віком, менша частина яких в'яне, відцвітаючи, а більша – квітне чи збирається розкритися. Детально аналізувати розпис стіни катеринівської двоповерхівки у Лариси Гарбузенко і Мирослави Липи не було часу (робота ще тривала), але на деякі запитання вони все ж відповіли.

Так я дізнався, що ескіз цього стінопису розробила Оксана Гарбузенко, дочка Лариси, що

художниці застосовують акрилові фарби, що їм трішки боязно працювати на висоті, але потроху звикають. Похвалили майстрині й катеринівську дітвору, яка долучилася до розпису автобусної зупинки. Також доцент Гарбузенко сказала, що не терпить іноземного слова «мурал», яким часто називають декоративний розпис стін. А ще зазначила, що знайшла спільну мову з Володимиром Кухтою щодо змісту стінопису – вона не погодилася б малювати, наприклад, персонажів мультфільмів.

Віктор КРУПСЬКИЙ

Для кого сплата податків – комерційна таємниця?

Щоб дізнатися, скільки те чи інше підприємство, той чи інший підприємець сплачують податків, треба чимало інстанцій обійти. Бо майже всюди відповідають однаково: сплата податків – комерційна таємниця, відтак нічим не можуть зарадити. Але ж ідеться не про якісь технологічні розробки, контракти й тому подібне, а про елементарне – про вико-

нання вимог закону! Кожне підприємство, кожен підприємець зобов'язані сплачувати податки, тільки так може існувати держава, та чи інша громада.

А ми із сплати податків не робимо таємниці, – сказав при зустрічі генеральний директор акціонерного товариства «Кіровоградське рудоуправління» Володимир Кухта. – За перших

шість місяців нинішнього року до бюджету Катеринівської ОТГ сплатили майже 111 тисяч гривень за користування надрами (це 5 відсотків, решта сплачується до інших бюджетів. – Ред.), понад мільйон гривень – податку з доходу фізичних осіб, два мільйони 335 тисяч гривень – за оренду землі, 34,4 тисячі інших податків. Усього – три мільйони 564 тисячі гривень. Хочеться, щоб й інші ось так, відкрито, доповідали громаді, який їхній внесок до спільного котла.

Закінчення на стор. 2

Запрошуємо на роботу

У зв'язку з відкриттям Володимирівського ДНЗ «Малютко» Катеринівська сільська рада запрошує на роботу:

- директора ДНЗ «Малютко»;
- вихователя;
- помічника вихователя;
- кухаря;
- музичного керівника;
- машиніста з прання;
- комірника.

З пропозиціями звертатися до відділу освіти і культури Катеринівської сільської ради або за телефоном 0509838552 (Циба Я.С.)

Наодинці з минулим

Буває, проїдеш через усе Осикувате й жодної людини не побачиш – всі від спеки по хатах поховалися або ж на городах поракуються. А тут заїздимо з боку Лісного й відразу на лавці під тинком бачимо двох стареньких. Жінка спирається на милиці, чоловік руки на колінах склав. Відпочивають, а може, й когось виглядають. Руки в обох окоренкуваті, в чоловіка – ще й з безліччю шрамів від колишніх травм. Тут і гадати нічого – не в конторі кісточки рахівниці пересував чоловік все життя.

Зупиняємося, щоб словом перекинутися, свіжий випуск «Нашої громади» вручити. Але спочатку знайомимося. Василь Терентійович і Валентина Григорівна Іщенко до виходу на пенсію в колгоспі трудилися: вона – дояркою, він – механізатором.

– Не було такого трактора чи комбайна, на якому б він не робив, – не без гордості за чоловіка каже Валентина Григорівна.

– З весни й до пізньої осені – в полі: орав, сів, косив, а взимку – на фермі «Білорусом» корми підвозив, – уточнює Василь Терентійович. – Було, що за день і вгору ніколи глянути, а тобі ще й зауваження зроблять: «Чого спізнюєшся?» «Та де ж, – кажу, – я спізнююся? Я ж з поля їду».

Він замовкає, щоб щось обміркувати. За хвилину висловлює те, про що, мабуть, не раз думав.

– Да-а, крепко раніше працювали, – мовить і додає: – Техніка тоді була, якщо порівнювати із сьогоднішньою, – нуль без палички.

руки зараз порухуєш.

Зізнається Василь Терентійович: найбільше його плуг здивував.

– Не плуг, а колгосп цілий,

треба боятися, що щось зламається, – прилади тебе завчасно попередять.

У Валентини Григорівни майже вся трудова біографія з тваринництвом пов'язана.

– Спочатку овець доглядала колгоспних, – розповідає, – а як побачила доярок в білих халатах, то вже ні про що інше й не мріяла, попросилася корів доїти. Мені старші казали: «Дурна, там же дуже важко!» А я: «Хочу – і все!» Дали групу корів. Було мені тоді чотирнадцять.

– Тоді доярки і механізатори «білою расою» вважалися, – згадує Василь Терентійович.

Іщенко, працюючи в колгоспі, встигли трьох дітей виростити – дочку Ольгу і синів Гришу і Володю. Сини з дитинства батькову спеціальність освоювали, допомагали йому в жива.

– А я теж була в нього помічником комбайнера, – каже Валентина Григорівна. – Всього рік, але багато чому навчилася.

Зараз Валентину Григорівну ноги підводять, пересувається на милицях, то більшість клопотів по господарству – на Василю Терентійовичу. Коли вільні, вибираються на вулицю на лавку – може когось знайомого побачать, а більше – відпочити й своє минуле позгадувати – пережито ж бо багато...

Сергій ЗАДОРЖНИЙ

Сьогоднішня техніка його вражає.

– Був якось на тракторній бригаді, – ділиться Василь Терентійович. – Запитую в племінника Володі Іщенко: «Що це таке?» Він: «Жатка». «Та яка ж це жатка? – кажу. – Сім метрів!» Володя сміється. Раніше ми місяць хліб збирали, а вони – тричотири дні й уже забули. І механізаторів – на пальцях одної

– каже. – Я за зміну своїм Т-74 чотири гектари ледве встигав виорати, а він (про племінника) за зміну – сорок. Так само й культивування, і будь-яка інша робота зараз довго не робиться. А умови? В мене з умов тільки сидушка була. В спеку не знав, куди подітися, взимку від двигуна грівся, зараз благодать: будь-яку температуру можна в кабіні встановити. І не

Ліки від онкозахворювань уже надходять

Препарати для пацієнтів з онкозахворюваннями, закуплені за кошти держбюджету, невдовзі будуть розподілені в регіони. Перші ліки, закуплені через міжнародну організацію Crown Agents, вже надійшли в Україну. Це такі препарати, як хлорамбуцил, кальцієвий фолінат, інтерферон альфа-2b. Препарат інтерферон, який має імуномодулюючу, антивірусну та протипухлинну біологічну активність, уже прибув майже в повному обсязі. Це дозволить найближчим часом забезпечити майже всю заявлену потребу інтерферону.

Крім того, найближчим часом в Україну прибудуть ще 7 найменувань препаратів для лікування дорослих із онкозахворюваннями. Усі ліки відповідають міжнародним стандартам якості.

Оскільки у 2014 році тендери на закупівлю життєво важливих ліків майже за всіма державними програмами відбулися лише наприкінці року, то графік подальших поставок суттєво зсунувся. Тому налагодження графіків поставок та синхронізація закупівель із бюджетним циклом стало одним із ключових завдань для державних закупівель. Щороку МОЗ України вдається оптимізувати ці процеси і сприяти максимально оперативному постачанню ліків для пацієнтів.

Торік МОЗ України вперше вдалося сформувати номенклатури (перелік ліків, які закуповуються через міжнародні організації) на наступний рік ще в грудні. Це дозволило здійснити закупівлі в рекордно швидкі строки та отримати перші поставки ліків вже в липні.

На свято до сусідів

Велика Северинка минулої неділі приймала гостей з нагоди 250-річчя з дня заснування. З'їхалися гості з усіх усюд. Побувала на святі й команда Катеринівської ОТГ, яка взяла участь у регіональних спортивних змаганнях. Наші представники порадували численних глядачів високою майстерністю.

«Дякую усім учасникам нашої збірної за участь, патріотизм і любов до спорту! Дякую за хороший день і гарний настрій!» – написала у фейсбуці начальник відділу освіти, культури, спорту, туризму, охорони культурної спадщини Катеринівської сільради Яна Циба.

Для кого сплата податків – комерційна таємниця?

Закінчення. Початок на стор. 1

Посилання на «комерційну таємницю» з'явилося у нас останніми роками. Нібито дані про сплату податків служать наводкою для злочинців. Але ж це вигідно й тим, хто не бажає, аби дані про їхню діяльність були

відкритими для громадськості, оскільки та може задати незручні запитання. Наприклад, чому дозволяєш собі по кілька разів на рік разом із сім'єю відпочивати за кордоном, а орендодавцям і до бюджету сплачуєш копійки, і т. д. Це теж треба враховувати. До

речі, саме закритість, незрозумілість походження великих статків і привертає уваги бажаючих поживитися за чужий рахунок. Вони вимагають у підприємців з ними ділитися. Ділитися ж треба з країною і громадою, в якій живеш.

Сергій ЗАДОРЖНИЙ

Варто знати

Ще раз про ID-картки

Усе більше громадян України стають власниками біометричних паспортів – ID-карток. Підробити їх практично неможливо, а в разі втрати такого документа ніхто інший не зможе скористатися ним.

Якщо це ваш перший паспорт. Особи, яка досягла 14 років, оформлення та видача паспорта громадянина України у формі картки здійснюється територіальним підрозділом Державної міграційної служби за зареєстрованим місцем проживання в Україні. Для тих, хто отримує паспорт вперше, ця послуга – безплатна. У разі обміну паспорта стягується адміністративний збір.

Чи треба міняти паперову книжечку. Законодавство не визначає кінцевої дати чинності паспортів громадянина України зразка 1994 року. Однак передбачено обмін паперового паспорта на ID-картку за бажанням громадянина. Також ID-картка видається у всіх випадках, коли необхідна заміна паспорта зразка 1994 року (втрати, крадіжка, псування, зміна прізвища або інших даних власника документа). Крім того, паспорт-книжечка обмінюється на ID-картку, якщо громадянин не вклеїв фото в паспорт протягом одного місяця після досягнення 25 або 45 років.

До ID-картки вноситься така інформація: назва держави; назва документа; ім'я особи; стать; громадянство; дата народження; унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі; номер документа; дата закінчення строку дії документа; дата видачі документа; уповноважений суб'єкт, що видав документ (код); місце народження; відцифрований образ обличчя особи; відцифрований підпис особи.

Термін дії. Особам віком від 14 до 18 років паспорт громадянина України у формі картки видається на 4 роки. Кому виповнилося 18 років – на 10 років.

Якщо ID-картку втрачено чи зіпсовано, то слід негайно звернутися до найближчого підрозділу ДМС України (незалежно від місця реєстрації) та подати відповідну заяву.

Чи треба змінювати ПІН- і ПАК-коди. Під час отримання ID-картки особа, на ім'я якої оформлено паспорт, зобов'язана змінити початкові значення ПІН1/ПАК1 та ПІН2/ПАК2 власними комбінаціями цифр, а надалі – забезпечити конфіденційне зберігання цієї інформації.

Якщо не пам'ятаєте кодів. Навіть коли доступ до безконтактного електронного носія (чіпу) заблоковано, ID-картка не втрачає чинності і нею можна користуватися. Блокування доступу до чіпу відбувається автоматично у разі неправильного введення ПІН1/ПІН2 (тричі підряд) та ПАК1/ПАК2 (після 10 спроб). У цьому випадку використання паспорта-картки буде частково обмеженим – без можливості здійснення операцій зчитування та внесення (або зміни) інформації на чіп ID-картки. Якщо власник паспорта не пам'ятає ПІН1 або ПІН2, їх можна розблокувати (змінити) за допомогою ПАК1 або ПАК2 відповідно. Якщо власник ID-картки не пам'ятає своїх ПІН та ПАК кодів, але бажає користуватися паспортом у повному обсязі, йому необхідно звернутися до будь-якого підрозділу ДМС із заявою про обмін паспорта у зв'язку з непридатністю для подальшого використання.

Виявляється, 10 відсотків населення Землі – лівші. Серед них – чимало знаменитостей. У тому числі – Пол Маккартні, Сильвестр Сталлоне, Брюс Вільс, Кіану Рівз, Том Круз, Ніколь Кідман, Бред Пітт, Анжеліна Джолі, Святослав Вакарчук. Шульгами були також Вольфганг Амадей Моцарт, Людвіг ван Бетховен, Роберт Шуман, Марк Твен, Чарлі Чаплін, Курт Кобейн, Мерілін Монро, Степан Бандера. До них зараховують й Аристотеля, Мікеланджело, Леонардо да Вінчі, Ісаака Ньютона.

Скориставшись наближенням Міжнародного дня шульг (відзначається 13 серпня), я зустрівся з місцевими представниками цієї частини людства і розпитав, як їм живеться в своїй меншості.

– Скільки себе пам'ятаю – все роблю лівою, – розповіла жителька Катеринівки Вікторія Цирдя. – Коли пишу, ловлю здивовані погляди людей поруч. Мовляв, як можна писати наверх? Одрозумів і пояснюю: мені лівою писати так само зручно, як комусь – правою. У моєму роду багато лівшів. Таким був і прадід Петро. У нього вдалися мої бабуся і мама. Маму, коли була школяркою, вчителі писали правою. У результаті вона пише і правою, і лівою. Коли я навчалася в школі, нас, лівшів, у класі було троє. Вчителі не змушували нас писати правою. Кажуть, багато ліворуких людей мають хист до математики. Я до таких не належу. А от мама легко рахує в умі. Дискомфорту від того, що лівша, не відчуваю. Бути шульгою – це навіть цікаво, бо відрізняєшся від більшості людей.

Людмила Куйда, яка вчителює в початкових класах Олек-

сївського корпусу ліцею «Нова школа», розповіла, що серед її вихованців нерідко трапляються шульги.

– Ми, вчителі, не надаємо значення тому, якою рукою дитина пише, – зауважила педагог. – Якщо їй зручно лівою, не примушуємо писати правою. І лівші-першачки старанно виводять в зошитах палички, кружечки, потім – літери. Але якщо паста в ручці – неякісна, то написане одразу ж

розмазується рукою.

– На уроках фізкультури шульги не поступаються праворуким, – продовжила Людмила Геннадіївна. – Грають і в волейбол, і в баскетбол. І рукоділля лівшам добре дається. Навчався в нас Андрій Новиков, він лівою вишивав краще, ніж дівчатка – правою.

мила Куйда порадила поговорити з її колегою Світланою Іщенко.

– Світлана Михайлівна – лівша, їй є що сказати вам, – запевнила Людмила Геннадіївна.

– Так, я змалку все роблю лівою, – підтвердила Світлана Іщенко. – І пишу, і рукоділля роблю. Мене в дитинстві ніхто не примушував писати правою. А от

я помітила, що ліва рука в нього – основна. Думала: в кого він вдався такий? Потім виявилось, це в нього – від свахи. Артема ніхто не примушував писати правою. Теперішні педагоги кажуть, що в цьому немає ніякого сенсу.

А от Світлану Осадчу, жительку Володимирівки, коли

Їм зручніше лівою

– Раніш лівшів переважали, – згадала Людмила Куйда далі. – Мій дядько, шульга, розказував: коли вчився в школі, в технікумі, вчителі силували його, щоб писав правою. А однокласники, спостерігаючи це, насміялися. Незважаючи на старання вчителів, дядько так і залишився лівшею. Бачили б ви, як він, керуючи авто, лівою рукою перемикає передачі. Я йому: це ж незручно! А він: ще й як зручно! І в мамі моєї ліва рука – головна. Нею вона й вишиває, і шиє.

На завершення розмови Люд-

Василя, мого чоловіка, який теж лівша, перевчили в школі, і він пише правою. А майструє лівою.

Світлана Іщенко вважає, що ліворукість передається у спадок.

– Мої обидва діди – лівші, – повідомила.

Артем Кричун – теж лівша – мешкає на Київщині, в Катеринівці буває щоліта, тут гостює в бабусі й дідуся.

– Він – хлопчик обдарований, – похвалилася Любов Майстренко, Артемова бабуся. – Грає на гітарі, пише гарні твори, багато читає. Він ще немовлям був, коли

школяркою була, проти її природи привчили писати правою. Тому вона називає себе лівшею наполовину.

– Моя сестра Оля – теж лівша, – розповіла жінка. – І батько був лівшею. Мабуть, в нього ми й вдалися. А може, ми такі через те, що мама нас перший раз погодувала лівою груддю. Є таке повір'я.

Віктор КРУПСЬКИЙ

На знімках: Пол Маккартні, Вікторія Цирдя, Світлана Іщенко, Артем Кричун, Світлана Осадча.

Про це писала «Зоря комунізму»

Курячі яйця і ювілей революції

1977 року в СРСР багато досягнень присвячували 60-літтю пролетарської революції. От і Г. Згривець, пташниця колгоспу імені Чапаєва, розповідаючи кореспонденту районної газети про плани на 1977-й, наголосила: «У радянського народу склалася традиція – готувати до славних ювілеїв трудові подарунки. Я теж дотримуюся цієї традиції. До 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції обіцяю виробити по 180 яєць на кожну несучку». Це інтерв'ю колгоспниці опубліковане в газеті за 1 січня 1977 року.

Допомогли школі

Наприкінці 1976 року в спортивному залі Катеринівської школи через несправність в електромережі сталася пожежа. Внаслідок цього приміщення стало непридатним для уро-

ків фізкультури. На допомогу школі прийшли комсомольці рудника на чолі з І. Бабієм (на знімку). За кілька днів вони відновили спортзал, і він знову відчинив двері для школярів. «Від усієї душі дякую ініціативним, працелюбним молодим

людям», – написала з цього приводу в «Зорю комунізму» Н. Трошина, вчителька Катеринівської школи. У випуску газети за 4 січня 1977 року її лист опубліковано.

Через 33 роки після війни

17 січня 1977 року в Володимирівці відзначали 33-ю річницю визволення села від німецьких загарбників. Узяв участь в урочистостях й гість села – колишній розвідник Іван Йосипович Богасюк, який брав участь в боях за Володимирівку. Ветеран разом із школярами вклонився могилі, в якій поховано визволителів села, відвідав місцевий музей бойової слави. Про це повідомила «Зоря комунізму» за 20 січня 1977 року.

Для тривалого користування

У 1970-і – 1980-і роки радянська преса не минала нагоди підкреслити: добробут громадян СРСР досяг такого високого рівня, що вони купують автомобілі, мотоцикли, побутову техніку. Ці речі називалися товарами тривалого користування. Вдалася до цього терміну й «Зоря комунізму», опублікувавши у випуску за 15 березня 1977 р. замітку про новинки, які появились на прилавках універмагу районної кооперації, – телевізори «Весна», холодильники «Кристал» і «Донбас». У цій же замітці повідомляється: «У трудівників колгоспу імені Горького днями побувала автолавка універмагу. Кооператори привезли колгоспникам взуття, тканини, галантерейні товари».

Поради до гасу

В серпні можна пересаджувати квіти

Діліть і пересаджуйте багаторічні рослини. Серпень – час втілення ідей по переплануванню квітника. Наприклад, якщо

якись рослини не уживаються разом через різні вимоги до ґрунту або освітлення, – все можна виправити, переконуювати, пересадити з місця на місце.

Зберіть насіння однорічних і багаторічних квітів –

вше цвісти, якщо підживити їх калійно-фосфорним добривом.

Збережіть бульбоцибулини. Викопайте бульбоцибулини зів'ялих квітів – крокосмії, амарілісів, бегоній. Аккуратно очистіть їх від землі, просушіть день-два в провітрюваному місці і відправте

ехінацеї, люпину, льону, ромашок і всього красивого, що радувало вас цього літа.

Збережіть бульбоцибулини. Викопайте бульбоцибулини зів'ялих квітів – крокосмії, амарілісів, бегоній. Аккуратно очистіть їх від землі, просушіть день-два в провітрюваному місці і відправте

на зберігання. Посадковий матеріал зберігайте в підписаних пакетах, не хухтуйте цією дрібницею – навесні будете знати, що садите.

Оновіть газон. Серпень з короткими днями – ідеальний час для проростання насіння трав, не пропустіть його! Підсійте травосуміш на оголені місця і добре пролийте водою.

Посійте овочі та зелень. Останній місяць літа – вдалий час для посівів прямих трав на грядці: базиліка, кропу, руколи і петрушки.

Для пекінської капусти, редиски, салату, шпинату, щавлю, зеленої цибулі серпень – найкращий момент, оскільки в цей період краще розвиваються корені і листя, ніж плоди і насіння. А це означає, що ви уникнете стрілкування, і редиска із капустою виростуть хрусткими, а зелень – соковитою.

Дорогою на Південь

Лелек, які посідали на багатьох стовпах у Володимирівці, помітили місцеві жителі увечері

30 липня. Люди повиходилили на вулиці, аби поділитися своїми припущеннями стосовно поведінки птахів. Більшість зійшлася на думку, що лелеки стартували у теплі краї, а у Володимирівці сіли перепочити.

Чи не зарано вони зібралися у вирій? Звернувшись до статей про лелек в інтернеті, кореспондент «Нашої громади» з'ясував, що ці птахи збираються у вирій, орієнтуючись на погоду. Ранній відліт означає, що в краях, де вони літували, похолоднішало.

Летіти їм далеченько – до півдня Європи, а може, й до Африки. Тож вони й сіли перепочити у Володимирівці. Безумовно, лелек приваблює тут ставки, біля яких легко знайти собі поживу.

Зазвичай лелеки збираються у вирій після Спасу. Згідно з народними прикметами, якщо вони відлітають раніше – людям слід готуватися до ранньої і холодної зими. Пізніше – осінь довго радуватиме теплом.

Віктор ІВАНЕНКО

